

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 września 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt. 3, art. 18 ust. 1 i ust. 2, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że miesięczną podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne t.j. emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe M. K. (1) jako pracownika u płatnika składek – M. K. (2) stanowi od dnia 1.02.2016 r kwota - 925 zł – tj. kwota odpowiadająca 1/2 minimalnego wynagrodzenia za pracę.

/decyzja – k. 149 akt ZUS/

Decyzja ta została doręczona dorosłemu domownikowi w dniu 12 września 2016 r.

/dowód doręczenia – k. 151 akt ZUS/

W piśmie z dnia 20 października 2016 r ubezpieczona wniosła o przywrócenie terminu, w którym mogłaby się odwołać od decyzji, ponieważ przebywała w szpitalu w związku z narodzinami dziecka, nadto z uwagi na opiekę nad dzieckiem nie miała możliwości złożenia odpowiednich dokumentów do odwołania.

/pismo – k. 4/

W dniu 31 października 2016 r ubezpieczona złożyła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej uchylenie bądź zmianę.

/odwołanie – k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6/

Na rozprawie w dniu 21 marca 2017 r pełnomocnik ubezpieczonej z urzędu wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 360 zł wraz z podatkiem VAT, oświadczając, że koszty te nie zostały pokryte w żadnej części.

Pełnomocnik ZUS wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Płatnik przyłączył się do odwołania ubezpieczonej.

/protokół rozprawy – k. 37,38/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sporna decyzja ZUS I Oddział w Ł. z dnia 7 września 2016 r została doręczona na adres ubezpieczonej dorosłemu domownikowi w dniu 12 września 2016 r.

/okoliczność bezsporna/

W okresie od 12 do 18 września 2016 r ubezpieczona przebywała w szpitalu w związku z porodem. W szpitalu zapoznała się z treścią decyzji. Po wyjściu ze szpitala mieszkała sama z dziećmi. Po powrocie ze szpitala wychodziła z domu, po drodze miała pocztę, mama przychodziła jej pomagać cztery razy w tygodniu, mogła ją prosić o wysłanie przesyłki. Kilka dni po wyjściu ze szpitala była w urzędzie w sprawie aktu urodzenia dziecka.

/zeznania wnioskodawczyni – k. 38 w zw. z k. 37,37 odw., karta informacyjna – k. 5/

Sąd zważył co następuje

Na mocy art. 477⁹ § 1 i 3 k.p.c., odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

Powyższe oznacza, że wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego z uchybieniem miesięcznego terminu powoduje, iż ubezpieczony zostaje pozbawiony prawa do merytorycznego rozpoznania zarzutów co do istoty sprawy, podniesionych w odwołaniu. Dlatego też Sąd stosując art. 477⁹ § 3 kpc, musi ocenić całokształt okoliczności, które spowodowały przekroczenie terminu do wniesienia odwołania, a przede wszystkim aspekt zawinienia składającego odwołanie (choć nie wskazano przesłanki winy jako wykluczającej odwołanie po terminie) oraz ewentualnych przyczyn od niego niezależnych. Ocena, czy przekroczenie terminu było nadmierne oraz czy nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się, jest pozostawione ocenie sądu. Sąd ma możliwość potraktowania spóźnionego odwołania tak, jakby zostało wniesione w terminie, przy czym niezbędne jest jednoczesne spełnienie się obu warunków: przekroczenie terminu nie może być nadmierne, zaś jego przyczyna musi być niezależna od odwołującego się (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2006 r., III UK 168/05, Lex nr 277825).

Przesłanki upoważniające sąd do nieuwzględnienia przekroczenia terminu muszą zachodzić kumulatywnie; mają one charakter ocenny i zależą od całokształtu okoliczności sprawy, w związku z czym nie dadzą się uogólnić.

Podkreślenia wymaga też fakt, iż wobec treści art. 477⁹ § 3 kpc postępowanie szczególne regulowane przepisami art. 477⁸ kpc i następne, nie zna instytucji przywrócenia terminu w rozumieniu art. 168 i nast. (tak wyr. SA w Rzeszowie z 6.12.1994 r., III AUr 344/94, OSA 1995, Nr 1, poz. 9, post. SA w G. z 6.6.1994 r., III AUz 61/94, PP 1995, Nr 5, s. 46).

W świetle okoliczności sprawy uznać należy, że wnioskodawczyni wniosła odwołanie po terminie, bowiem odpis decyzji został doręczony dorosłemu domownikowi w dniu 12 września 2016r, a odwołanie zostało sporządzone i złożone w dniu 31 października 2016 r.

Odnosząc się do argumentów odwołującej się, w pierwszej kolejności wskazać należy, iż brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że odwołanie zostało złożone po terminie z przyczyn niezależnych od ubezpieczonej. W ocenie Sądu Okręgowego wysuwane argumenty w tym zakresie, stanowiły jedynie próbę obrony stanowiska procesowego strony.

W istocie ubezpieczona przebywała w szpitalu w okresie 12 -18 września 2016 r w związku z porodem, jednakże już w szpitalu zapoznała się z treścią decyzji. Po wyjściu ze szpitala mieszkała sama z dziećmi, jednakże po powrocie ze szpitala wychodziła z domu, po drodze miała pocztę, mama przychodziła jej pomagać cztery razy w tygodniu, mogła ją prosić o wysłanie przesyłki, czego nie uczyniła. Natomiast kilka dni po wyjściu ze szpitala była w urzędzie w sprawie aktu urodzenia dziecka. Zatem była w stanie podejmować czynności urzędowe.

Ubezpieczona argumentowała także, że w związku z opieką nad dzieckiem nie miała możliwości złożenia dokumentów do odwołania, przy czym do odwołania nie zostały załączone żadne dokumenty.

Nadto w dniu 20 października 2016 r złożyła wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, jednak samego odwołania nie złożyła. Złożyła je 11 dni później, bez żadnego usprawiedliwienia.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie co prawda opóźnienie nie jest nadmierne, ale podnoszone przez wnioskodawczynię okoliczności nie uzasadniają przyjęcia, że odwołanie po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonej.

Mając wszystko powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c. odrzucił odwołanie.

O kosztach pełnomocnika ustanowionego z urzędu Sąd orzekł na podstawie § 4 w zw. z §15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. 2016 poz. 1715).

Sąd nie obciążył ubezpieczonej kosztami procesu strony przeciwnej na podstawie art. 102 kpc, mając na względzie jej sytuację rodzinną i majątkową , stanowiącą podstawę do ustanowienia pełnomocnika z urzędu.

ZARZĄDZENIE

Odpis postanowienia za uzasadnieniem doręczyć peł. wnioskodawczyni